

Anarkisten

Utkommer vær 14. dag

Abonnement mottages paa alle innen- og utenlandske postkontorer samt i Akersgaten 73 b. indre gaar, Kristiania.

Koster 60 øre kvartalet

Redaktør: KRISTOFER HANSTEEN, Vibes gate 8, 4. etg.

Fredag den 10. juni.

Et opprop til fagforeningerne.

Til de engelske fagforeninger er der kommet et opprop, der opfordrer til hurtig og rundelig at understøtte de efterlatte efter de arbeidere, som falt i barrikadekampene i Milano, saavel som deres familier, der i fængslene venter paa krigsrettens dom. Noen hundrede familier blev ved disse kampe for altid berøvet sine forsørgere, tusener yet sine fædre i fængsel. Rejeringen bekymrer seg ikke om de overvunne.

Vi vil i menneskelighetens navn opfordre alle til at understøtte disse nødlidende. Lad os ikke understøtte den italienske rejering derved, at vi lar dem i stikken, som ved dens brutale rasen er bragte i nød.

Særlig maa fagforeningerne føle seg opfordret til at senne bidrag. De fleste mæn, saavel av de faine som av de fangne, var medlemmer av fagforeninger; de hadde jort streik; brødkampene i de øvrie Italien jore, at ossaa bevegelsen i Milano blev blodig, idet rejeringen sente soldater til Milano som til de andre steder i Italien, vor der var uro, for at undertrykke bevegelsen. Bevilg penge til de nødlidende, men jør det straks! for jælpen trænges straks. Arbeidere, sen ossaa vær især penge til dem!

Bidrag til de faines og fængslede familier i Milano mottages av «Anarkistens» redaktion, Vibes gate 8^a, Kr.a. Bidrag unner 50 øre kan sennes i frimærker.

Husk, at 10 øre i et jem, vor man sulter, er en stor ting. Giv derfor 10-oren!

Socialdemokratiets fremtidsutsikter.

Socialdemokratiets store hovedprogram er: Samfunnet skal overta produktionen. Dette skal ske paa den maate, at arbeiderklassen jennem de politiske valg erobrer den politiske makt, og saa skal nationalforsamlingen beslutte at expropriere (ved tvang tilkjøpe seg) al

jor, alle fabrikker, kommunikationsmidler, og vad annet der kan komme in unner produktionsmidler.

Den tanke, at staten skulle utenvidere erklære, at al jor, fabrikker o. s. v. tilhører den, har socialdemokratiet altid avvist. Denne fremgangsmaate har forekommet socialdemokratiet vilkaarlig og uretmæssig.

Socialdemokratiets plan, at arbeiderklassen jennem de politiske valg skulle erobre den politiske makt, viser, at socialdemokratiet forudsætter, at arbeiderklassen ved at optræ som politisk parti ville kunne skaffe seg flertal i nationalforsamlingene. Om virkelig halvparten av vælgerne i de lanne, vor der er almindelig stemmeret, tilhører arbeiderklassen, vet vi ikke; vi har ikke seet statistiske opgaver herover. Vi vil anse det for sansynlig, at det er saa i Englan; men at det er saa i de andre lanne, vil vi ikke anse for umulig, men tør heller ikke anse det som givet. Men en annen ting jør det umulig for arbeiderklassen at faa flertal; og det er fordelingen av representanter i de forsjellige distrikter; i Norge f. eks. har byerne faa representanter sammenlignet med landdistrikterne. Kristiania har saaledes over 200 tusen inbyggere og 4 representanter, mens ingen amter har mere en vel halvparten saa stor folkemængde, og de har dog alle 3, 4 og 5 representanter; adskillig amter har 80, ja ned til 50 tusen inbyggere, og har dog 3 og 4 representanter. Selv om dette blev rettet paa, og representanterne blev fordelt likelig i byerne og landdistrikterne, saa kunne dog ikke den omstændighet rettes paa, at arbeiderne er i overvældende flertal i byerne, mens bønnenne er i et, vistnok knepent, flertal i de distrikter, vor der liten eller ingen industri er. Om saaledes i en by, vor der er 80 tusen vælgere, 65 tusen av disse er arbeidere, saa er til jenjal i 4 landdistrikter, vor der i vært er 20 tusen vælgere, 11 tusen i vært av disse grunbesiddere. Om byen har 8 representanter, og vært av landdistrikterne har 2, saa vil der ialt bli valgt 8 arbeiderrepresentanter (i byen) og 8 bønnerepresentanter (i landdistrikterne), sjønt der i alle distrikter tilsammen er 101 tusen arbeidervælgere og kun 44 tusen andre vælgere. Dette vil være til hinder for socialdemokratiet i alle lanne, vor der ikke er forholstalsvalg.

Socialdemokratiet synes at ha forstaa, at det ikke kan faa flertal i nationalforsamlingene ved arbeiderklassen alene. Det har derfor i 90-aarene drevet agi-

tation ossaa blant smaabønnenne. Det har besluttet paa sine kongresser, at søke at vinne bønnenne ved at arbeide for smaareformer, der kan lette bønnenes stilling, da «det ville være haabløst at søke vinne bønnenne for socialdemokratiet ved at foreholle dem socialdemokratiets endelige maal, da bønnenne er altfor fastgroet i sine forestillinger om privateiendommen».

At bønnenne ikke er villig til at opgi sin eiendom av joren, for at overgi den til en institution, staten, vis avjøreelse bønnenne saa for fremtiden skulle adlyde, har socialdemokratiet ganske vist ret i. Men socialdemokratiet tar ganske vist feil, vis det tror, at det kan naa sit maal, at staten overtar joren, paa den maate, at det ved at sette reformer, der gavner bønnenne, paa sit program faar bønnenne til at stemme med seg, og at socialdemokratiet saa, naar det paa denne maate har faaet flertal i nationalforsamlingene, foreslaar, at staten skal overta joren, fabrikkerne o. s. v. Naar socialdemokraterne kommer med dette forslag, vil det ganske vist miste bønnenes stemmer; og socialdemokratiet tror vel ikke, at det kan jennemføre denne reform, uten at sette den op som program for et valg. Vis imidlertid socialdemokratiet ikke tror, at den tilslutning, som det i den senere tid paa enkelte steder har faaet blant lanbefolkningen, vil holde seg, naar socialdemokratiet vil jennemføre sit hovedprogram, saa er dets stadie peken paa, at socialdemokratiet gaar fremad, i anledning av denne tilslutning fra lanbefolkningens side, kun tomhet, og reber kun, at socialdemokratiet ikke reiner sit fremskritt, efter vorvit man nærmer seg den sociale omvæltning, som det sier seg at kunne jennemføre, og som skal jælpe proletariatet, men efter vor mange stemmer det faar ved valgene.

Imidlertid — lad os sette, at socialdemokratiet virkelig hadde faaet et flertal i nationalforsamlingene, et flertal, valgt av vælgere, som ønsket, at staten skulle overta produktionen, altsaa kjøpe op grun, jor, fabrikker o. s. v.; ville da la seg jøre at jennemføre dette program?

Staten skulle altsaa kjøpe op jor, grun, fabrikker, kommunikationsmidler o. s. v. For at kjøpe, maa man ha penge. Har staten disse penge? I statskassen ligger ialfal ikke den sum, som skal til. Staten maatte altsaa skaffe seg pengene. Man maa saa tænke lit over, vilke summer der skal til. Storbritanien og Irlan f. eks. har 19530 kvadrat kilometer aker og eng. Dertil skulle den engelske

rettet ik sin forberedelse, og jeg
dette jo ut, som om dette skulle komme
la, søi realisere. Samproduktioen vil
la altsaa bejgne med den samme jels
for Englands vedkommende sate vi det
altsaa til 47 milliarder, og det var den
ske vist, lat mig. Ville lammes be-
folkning, fra dette naar, naar de skulde
svare disse ugleter, som de aldri vil
kunne bli kvit, da alenevte rentene vil
være nær sagt umulig at faa betalt, og
minn altsaa aldri ville række til at betale
er paa kapitalen?

hvor saa ofte — og i de fleste tilfælde af folk, fra hvem man kunde vente noget andet —. »Anrkennen af den smukke og mest ideelle teori om samfundslivet, som ogsaa endte sig i det, men den tilhører ikke vor generation, idet den forudsætter et høiere kulturstandpunkt — eller at mennesket er rent engle —.»³

Disse ord — eller denne frase — siger om andre paa en, saasnart man er kommen ind paa diskussion om aarsagen til den danske fattigdom, og om kiste — og da især fra folk, der vi

[illegible]

Valgera

Ved de
rig har ar
virkomhet i
del parlam
het. Et ny
germs streb

bedømt av anarkister.

og om jens sats ofte og s
saa at det tilstod tor paa det
de arbejder tænker ikke dybt
eller; han har saa lite anbel-
gelse ved sel satsen, at han
menning i dette spørgsmål, saa
Olier den overdragne vendes-
dagens betydning for rikt og
ommede med klesrensninge
hale sin elendighet og de
makter til denne for naapet om
al valgene. Ver en betve
naab om opnaaelse av bedre
Iraii
gelse ved
Veirving
medlelsel

en. Den revolutionære bevægelse har fået indadstrømning, navnlig i landdistrikterne, og har fået øvrighedsnæsten at gøre sig om, at landarbejderne forberedes til, at de skal være selvsøgende Bølgens. Som følge af rejningen anordner de i alle de skoleklasser, der dannes komitéer, og i det 4., 5., 6., 7. og 8. klassetrin. Den revolutionære bevægelse har fået indadstrømning, navnlig i landdistrikterne, og har fået øvrighedsnæsten at gøre sig om, at landarbejderne forberedes til, at de skal være selvsøgende Bølgens. Som følge af rejningen anordner de i alle de skoleklasser, der dannes komitéer, og i det 4., 5., 6., 7. og 8. klassetrin.

opstanden beretter «Vorwärt»s Zürcher-korrespondent en række sørgelige enkelt-heder. Saaledes blev soldaterne paa befaling tvungne til at skyde paa fader, moder og søskende. Ved at storme en barrikade saa en soldat en af kuglerne ramt ung pige styrtet om og gjenkjendte i hende sin søster! Han kastede sit gevær fra sig, for at ile hen til hende, men blev grebet og øieblikkelig skudt!

Krigsretterne over de arresterede arbeidere er i fuldt arbejde. Sidste onsdag idømtes i Milano 9 af deltagerne i urolighederne paa Corzo Benezia fra 2¹/₂ til 8 aars fængsel; en er over 20 aar, de andre dømte er mindreaarige! 11 for «mindre forseelser» anklagede er dømte til fængsel fra 1 maaned til 3 aar! En ung araeiderhustru, der tilstod, at hun hadde opfordret sine medarbejdere til at forlade arbeidet blev idømt 3 aars fængsel.

De anklagede kan forevrigt «be-kjende» eller nægte, derpaa kommer det ikke an; et passende antal dømmes altid efter vidneudsagn; vidnerne er — politibetjentene!

I Florens er der ligeledes faldt krigs-retsdom mod en del af de fængslede. 27 personer er idømt straffe fra 8 dage til 8¹/₂ maanedes fængsel.

Kun „anarkismen“!

Mell.: Proletarens vise. *Wer schafft dass Gold zur tage.*

Naar Du som ploier marken,
Naar Du som sæden saar,
Naar Du som høster hveden,
Naar Du som engen slaar,
Naar Du som skaffer landet brød,
Tidt lide maa den bitre nød;
:/: Da kan kun anarkismen
Befri dig af din nød. :/:

Naar Du som væver tøjet;
Naar Du som kjolen syr;
Naar Du som pynter damen,
Med silkekjolens dyr;
Naar du som klæder lapsen paa,
Selv pjaltet maa paa gaden gaa
:/: Da kan kun anarkismen,
Befri dig af din nød. :/:

Naar Du som laver stenen
Hvoraf der bygges bo,
Naar Du som bygger slotte
Hvori tyraner bo,
Naar du som gav hver drivert ly,
Selv maa til usle hytter ty,
:/: Da kan kun anarkismen
Befri dig af din nød. :/:

Naar Du, Du arbeidsmanden,
Hvor Du end slide maa,
Naar Du som alt fremtryller,
Selv alting savne maa,
Naar Du som kun af slidet ved,
Maa savne al bekvemlighed,
:/: Da kan kun anarkismen
Befri dig af din nød. :/:

Naar Du, O stakkels kvinde,
Som tjene skal dit brød,
Maa gaa i prostitutionen,
For ei at lide nød.
Naar Du i Gydens skumle vraa
Til skændsel, skam og spot maa staa,
:/: Da kan kun anarkismen
Befri dig af din nød. :/:

Saa slut jer da tilsammen,
Hver kvinde og hver mand,
Hver yngling og hver gamling,
Enhver som kjæmpe kan.
Slut jer til kamp om fanen rød.
Nu gjælder det tyransens død,
:/: For vid, kun anarkismen
Kan fri os af vor nød. :/:

O lad jer ikke skræmme,
Kom lad os blive fri,
Betænk I er de mange,
I er de ni af ti,
Kom for det sidste slag at slaa,
Alt tyrani nu falde maa,
:/: For kun ved anarkismen
Kan vi vor frihed faa.

P.

«Fra Montjuich til Cuba.»

Pariseravisen «*Le Droit de vivre*» skriver: Det møte, som var averteret under denne titel af gruppen *Idée nouvelle*, fant sted forje mandag i de lærde selskapers bygning.

Pierre Quillard, en fin poet og nøi-akti historiker talte med finesser i sproget og fin ironi om Cuba, vis ulykker og oprør han skildret. Han beskrev banditerne Campos og Weyler i arbejde og nævnte antallet av deres ofre — 525.000 i ti maaneter for Weyler, — og kalte paa den retfærdighetens time, som skulle befri Cuba.

Derpaa teinet Laurent Tailhade Spariens avmakt, ødelakt i sine livskræfter av klerikalismen og inkvisitionen; han anvente sin dyktighet som taler og sit satiriske vid paa dette taknemmelie emne. Hans slutning, ful av lyrisk opbrusning, bragte tilhørerne til utbrud av entusiasme. Det var fremmaningen av den strenge retshaanhever Angiolillo, som i den aarte morgen med al sine lungers kraft ropte ut sit opstandelsens og livets *germinal* (vaarbrud). Ja, ja, vi er anarkister, sa Tailhade, og trods alt, mot alle, vil vi saa, fremtidens hest.

Norske kapitalister utsuger finske arbeidere.

Unner denne titel skriver en finsk arbeider en korrespondence til «Social-Demokraten». Brevet er fra Kotka i Finlan. Der finnes flere sagbruk. Ved et av disse, Halla aktiebolag, har man hittil arbeidet i 13¹/₂ time. Arbeiderne forlangte saa, at arbeidstiden skulle forkortes til 11¹/₂ time i doinet, untagen naar det var særlit travelt. Herpaa svarte bolaget med at forelægge arbeiderne til unnerskrif en kontrakt, vorefter arbeiderne skulle sælle sei til bolaget for et aar paa de gamle betingelser og forevi unnerkaste sei vilkesomhelst vilkaar, principalerne maatte finne for got at stille. Desuten skulle vær arbeider la 70 kroner innestaa hos firmaet, vorav dette kunne ta de multer, som det maatte finne for got at idømme arbeiderne. Dette avslog uaturlivis arbeiderne. Til straf blev endel av dem sraaks avskediget og samme dag med familier drevet ut av sine boliger, der tilhørte selskapet. Men uviljen herover blant alle arbeiderne var dog saa stærk, at bolaget maatte trække tilbake de kontrakter, som de hadde forelagt til unnerskrift. For 14 dage siden frem-satte arbeiderne paany sin fordring om

11¹/₂ times arbeidsdag, og da det blev avslaat opsa 188 man sine plasse. Trods fleres mæglingforsøk fastholder bolaget sit avslag, selv da arbeiderne slo av til 12¹/₂ times arbeidstid dagli, «da», forklarte direktørerne, «arbeiderne ellers ville vinne i selvtiliid, og snart stille nye fordringer». Alle arbeidsgivere paa stedet holder sammen. Nu har arbeiderne ved flere bruk i nærheten sluttet sei til streiken. Arbeiderbevægelsens forlangende i Kotka og omegn har gaat ut paa 10 timers dag, og denne er jennemført i flere fag. Brevskriveren er bange for, at arbeiderne ikke vil seire denne gang, da de er uorganiserte og vel derfor snart vil mangle penge til at kjøpe føden for. Hallaselskaps aksionærer er for det meste normæn, og brevskriveren opfordrer pressen i Norge til at skride in og stanse den brutalitet, vored med selskaps ledere gaar frem.

Alle abonnenter opfordres til at søke at faa flere til at abonnere paa «Anarkisten».

I København

faaes *Anarkisten*

hos P. Jensen, Istedg. 65^b, Kbv. V.

Sent til Amerika koster *Anarkisten* Kr. 1.80 for halvaaet.

Anarkistiske aviser og tidsskrifter:

Til listen i forje nummer maa foies: Le Cravacheur, Roubaix, rue Mouvaux 78, Frankrig.

La feuille, rue de Navarin 25, Paris.

Ohne Staat, dr. Eugen H. Schmitt, Budapest, I. Festung, Herren-gasse 58, paa ungarsk og tysk.

Versöhnung, W. von Egidy, Grimmstr. 31, Berlin S.

Tilseente bøker og aviser:

La feuille, Paris.

Le droit de vivre, Paris.

Det frie samfun, av John Most, med tillæg av Kristofer Hansteen, faaes hos Kristofer Hansteen, Vibes g. 8^{IV} for 5 øre eller mot insennelse av 10 øre i frimærker.

De aviser, til vilke dette blad blir sent, anmodes om at senne bytte-exemplarer.

Die Zeitungen, zu welchen dieses Blatt geschickt wird, werden aufgefordert, Tauschexemplare zu schicken.

Redactions of journals, which receive «Anarkisten», are requested to send their journals as exchange.

Arbeidsløse kan abonnere paa dette blad uten at betale kontingent for den tid, de er uten arbejde.

Oslo prenteverk.